

[Hedelund.]

som jeg paa nogen Maade kan, til den højtærede Finansminister og overhovedet til den højtærede Regering, at man nu ikke alene ikke gaar videre frem ad denne Vej, men at man, naar disse Skatter udløber, foretager et Tilbagetog. Af Partihensyn, af Hensyn til den enige Rigsdag gaar jeg denne Gang med til at stemme for dette Lovkompleks, men jeg ønsker at sige allerede paa nuværende Tidspunkt, at jeg fremtidig ikke under nogen Omstændigheder gaar med til Forøgelse af Benzinskatten, for jeg mener, at den er ganske meningsløs, og at man slet ikke kan naa det Formaal, som man tilsigter med den.

C. O. Pedersen: Naar man har hørt paa denne Debat i Dag, er det jo ikke underligt, at der hersker Enighed mellem Ordførerne for de 4 Partier; der er Enighed om at indstille Forslagene til Vedtagelse, og det ligger jo i Sagens Natur, men der er ogsaa en, jeg kunde næsten sige ubetinget, Enighed om at beklage Skatterne. Ja, hvis der sad en fremmed som Tilhører her og hørte disse Beklagelser, maatte han jo sige: Ih bevares, disse Forslag kan jo ikke gennemføres, for alle er Modstandere af dem! Og endelig er det med Hensyn til denne Enighed mærkværdigt, at naar jeg hører alle de 4 Ordførere, lige meget om det er Ordføreren for mit eget Parti, som udtrykte det svagest, eller Ordføreren for det konservative Parti, som udtrykte det stærkest, saa siger de alle uden Undtagelse: ja, det hele hjælper bare ikke alligevel. Det forekommer mig egentlig at være en Ejendommelighed ved de Forslag, som nu gennemføres her i Rigsdagen.

Det minder mig om, at da jeg for mange Aar siden læste her i København, blev der vedtaget et Lovforslag om den nye Banegaard herinde, og jeg husker, at der samme Aften stod i Bladene, at det egentlig var en Fejltagelse, for alle var samme Dag, den blev vedtaget, enige om, at denne Banegaard var for lille. Her staar vi overfor en Række Forslag, om hvilke man med Sikkerhed kan sige, at de tilfredsstiller ingen som helst, og om hvilke alle siger, at de hjælper bare ikke alligevel. Den Definition, som blev givet af det ærede Medlem Hr. Krag, er efter min Mening den bedste, at det er en Morfinindsprøjtning; andet og mere er det ikke. Men hvis noget Memneske nogen Sinde er blevet hjulpet af en Morfinindsprøjtning, udover at de Smarter, han i Øjeblikket havde, er blevet lettet, saa vil jeg gerne se ham.

Dette Valutaforlig, Moratorieforlig og Kriseforlig er jo alt sammen inde under en eneste Forhandling, og jeg maa da sige, at de to Forslag, som for et Par Dage siden har absolveret Eksamen, gjorde det ikke med nogen høj Karakter. Der kan vel være Enighed om ogsaa her, at Valutaloven har bragt Skuffelse næsten over det hele Land. (Modsigelse). Jeg hører nok et meget æret Medlem protestere svagt; men jeg vover at paastaa, at Valutaloven har været hele Landet en Skuffelse. Det samme gælder om Moratorieloven. Ganske vist kan Moratorieloven hjælpe overfor gamle Restancer; men de, der har ventet sig nogen Hjælp af Moratorieloven, vil næsten i alle Tilfælde lide Skuffelse. Nu er Spørgsmaalet: Bliver det bedre med dette her, eller bliver det ikke bedre? Bliver denne Kriselovgivning, vi nu staar overfor at skulle vedtage, en Skuffelse? Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at naar Regnestykket skal gøres op, er den blevet en Skuffelse for Befolkningen; for den hjælper, som man siger, ikke.

Der har været talt saa meget om Enkeltheder. Det falder mig ikke ind at fordybe mig i dem, selv om den Skæbne, enkelte Skatteklender har lidt i Modsætning til andre, ikke kan undgaa at undre mig lidt. Naar jeg ser paa, hvordan det er gaaet Kaffen og Benzinen paa den ene Side og Øllet paa den anden Side, maa jeg sige, at Ølfabrikationen her i Landet har aabenbart en meget klog General i Spidsen, som forstaar at klare selv en vanskelig Situation. Saa vidt jeg erindrer, stod der med meget store Typer i Fjor Vinter i „Social-Demokraten“, at Ølindustrien havde givet et Udbytte af 17 pCt., og det var, stod der, et smukt Udbytte. Som Beskatningen her former sig, vil der vist under Regeringens Ledelse og Rigsdagens Medvirken ikke være noget til Hinder for, at Ølindustrien næste Aar kan give 18 pCt. Der er i alt Fald sørget for, at Ølindustrien ikke kommer til at tage noget Tab paa denne Krise, hvor ellers alle andre maa tage deres Tab, lige meget hvor de findes.

Jeg kan fuldt ud tiltræde de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Hedelund gjorde gældende om Benzinen. Jeg er tilbøjelig til at sige, at det, som her foreslaas, er ikke længere nogen Beskatning. I Løbet af et halvt Aar har man fordoblet denne Beskatning. Den var 7 Ø. i Efteraaret; og man paalagde først 2 Ø. i Anledning af det første Forlig, saa 1 Ø. til Storstrømsbroen og nu 3 Ø. til. Dette er ikke længere Beskatning; det er Rovdrift.